

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 74/18

לפני: כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופט ד' מינץ

העותר: רון ששון, עו"ד

נגד

המשיב: משרד המשפטים

עתירה למתן צו על תנאי

העותר: בעצמו

בשם המשיב: עו"ד איתן אודי

פסק-דין

השופט א' שהם:

1. לפנינו עתירה למתן צו על תנאי, שעניינה ביטול החלטה מנהלית שהתקבלה במשיב, ובמסגרתה נגרע העותר מלשבת כחבר בוועדות ערר, הפועלות לפי חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), התש"י-1950; וחוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1959 [נוסח משולב] (להלן: חוק הנכים), במחוזות ת"א והמרכז. זאת, עד לסיום הטיפול בפנייתו האישית של העותר אל קצין התגמולים, לקבלת תגמולים לפי חוק הנכים, ולמשך תקופת צינון של 6 חודשים נוספים. במסגרת העתירה, ביקש העותר לחייב את המשיב "להשיב [אותו] לתפקידו כחבר וועדות לאחר תקופת הצינון המסתיימת בחודש מרץ 2018".

לטענת העותר, "אי מתן הוראה להחזיר [אותו] נובע משיקול זה, בשל התנהלות הקודמת שככל הנראה לא מצאה חן בעיני עו"ד אודי עטיה-סנדלר [מטעם המשיב] אשר במעמד זה מכניסה 'מקל לגלגלים' על מנת להסב נזק לעותר. כאשר העותר רשום ברשומות.

לא קיבל כל מכתב מהשר הגורע אותו מהרשימות אין כל צורך באישור השר להחזרתו להרכב שיפוט".

2. בתגובתו המקדמית לעתירה, ביקש המשיב לדחות את העתירה על הסף, מחמת היותה בלתי אקטואלית, וזאת לנוכח העובדה שביני לביני התקבלה החלטה מנהלית חדשה בעניינו של העותר. לדברי המשיב, עניינו של העותר נבחן, "תוך עריכת הברורים הנדרשים נכון למצב הדברים העדכני, ותוך התחשבות במכלול השיקולים הצריכים לעניין", ובתוכם התנהלותו של העותר, המעמידה אותו במצב של ניגוד עניינים, ולנוכח העובדה כי מינויו של העותר ממילא עתיד לפקוע ביום 21.05.2018. המשיב הוסיף וטען, כי ביום 11.03.2018, לאחר בחינת הדברים, ובהתאם להמלצת הלשכה המשפטית אצל המשיב, החליטה שרת המשפטים שלא לחדש את פעילות העותר בוועדות הערר, לנוכח הפגם הקשה שנפל בהתנהלותו. בסיום החלטת שרת המשפטים, נאמר כי: "סיכומם של דברים, לאור כל האמור לעיל, השרה אינה רואה מקום להיעתר לבקשתו של מר ששון ולחדש את פעילותו בוועדות, כל שכן שעה שתוקף מינויו עד ליום 20.05.2018, וממילא הם עתידים לפקוע בעוד כחודשיים". לאור האמור, טען המשיב כי בנסיבות העניין דין העתירה להימחק, תוך שמירת טענות הצדדים ביחס להחלטה החדשה שהתקבלה.

3. לאור האמור בתגובתו המקדמית של המשיב, התבקש העותר להודיע לבית המשפט, האם הוא עומד על עתירתו או שמא ניתן למחוק את העתירה, תוך שמירת זכויותיו וטענותיו לגבי ההחלטה החדשה.

4. ביום 28.03.2018, הגיש העותר את תשובתו לתגובת המשיב, ובה נמסר כי הוא עומד על עתירתו. במסגרת תשובה זו, חזר העותר בפירוט על טענותיו כפי שהועלו בעתירתו המקורית, ומבלי להתייחס לטענתו העיקרית של המשיב, לפיה העתירה אינה אקטואלית עוד, בשל החלטתה החדשה של שרת המשפטים, שלא לחדש את פעילותו בוועדות הערר.

5. דין העתירה להידחות על הסף.

מאז הגשת העתירה חלו התפתחויות עובדתיות חדשות, אשר שינו את פניה של העתירה, שעה שניתנה החלטה מנהלית חדשה בעניינו של העותר. מטבע הדברים, העותר לא התמודד עם החלטה זו במסגרת העתירה המונחת לפנינו, כמו גם בתשובתו

לתגובת המשיב. במצב דברים זה, העתירה במתכונתה הנוכחית איננה רלוונטית עוד
(ראו: בג"ץ 3983/12 דג'בי נ' משרד הפנים (07.03.2013)).

לאור האמור, העתירה נמחקת, תוך שמירת טענות הצדדים ביחס להחלטה
המנהלית החדשה שהתקבלה, מיום 11.03.2018.

לפנים משורת הדין, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתן היום, י"ג בניסן התשע"ח (29.3.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט